

Független Egészségügyi Szakszervezet FESZ

Székhely: 1125 Budapest Szarvas Gábor út 9/b
Levelezési cím: Központi Iroda, 1094 Budapest Viola u. 21. sz. E-mail: fesziroda@gmail.com www.fesz.eu

Miniszterelnöki Kabinetiroda Orbán Viktor Miniszterelnök

Budapest, Pf. 6.
1357

E-mail: miniszterelnok@mk.gov.hu

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Az egészségügyben és a szociális szférában dolgozó munkavállalók és közvetve a magyar – gyógyulásra váró, vagy potenciálisan gyógyításra, gondozásra szoruló - tehát minden magyar honfitársunk érdekében fordulok Önhöz.

Az egészségügyben és a szociális ágazatban dolgozók továbbra is a közszféra, a magyar Kormány legkevésbé megbecsült munkavállalói közé tartoznak, annak ellenére, hogy az elmúlt évben elindult az egészségügyi és a szociális ágazatban egy bérfejlesztési program. Ez azonban még az elmúlt évtizedek lemaradásait sem szüntette meg és továbbra sem jut kifejezésre a dolgozók bérében, keresetében az a különbség, amit a lelkileg és fizikailag átlagosnál megterhelőbb munka, a magas egészségügyi kockázatok, a törvény által is megengedett magasabb munkaidő, a több műszakos, gyakran folyamatos munkarend indokolna. Az egyének erre a hátrányos helyzetre tekintettel külföldre vándorlással, vagy a szakma elhagyásával válaszolnak, melynek következménye honfitársaink gyógyulási esélyeinek további romlása, kritikus helyzetünk az egészségügyi mutatók terén.

Az összes foglalkoztatottat érintő minimálbér és szakmai bérminimum emelés - amely egyébként természetesen üdvözlendő lépés – az egészségügyi és szociális területen dolgozók bérintézkedéseinek hatását leértékelte, a szektorban a munkavállalók elégedetlensége igen nagy. A szervezetünk – a Független Egészségügyi Szakszervezet - által végzett – már a béremelést követő felmérés szerint - továbbra is minden negyedik dolgozó a külföldi munkavállalást tervezi, ha a helyzet lényegesen nem javul, és minden ötödik a szakma elhagyását fontolgatja. Az okok között az alacsony kereset, és az ezzel összefüggő szakmai elismerés hiánya állnak elől. A fiatalok számára sem vonzó itt dolgozni, hiszen a minimális bér itt sem magasabb, mint máshol, csak ehhez sokkal nagyobb munkaterhelés és sokkal kedvezőtlenebb munkakörülmények társulnak. Ezért kérem Miniszterelnök Úr gyors intézkedését, hogy a már elfogadott egészségügyi és szociális bértáblák bértételeit a 2016-ban elindult 25 %-os, illetve a 2018. januártól életbelépő 12 %-os általános szakmai bérminimum emelés mértékével, összességében 40 %-kal, illetve a későbbiekben az adott évek minimálbéremeléseinek tervezett mértékével emeljék meg. Emellett a bértáblák bértételeinek arányain is változtatni szükséges, jobban elismerni a szakmában szerzett tapasztalatot, az 5 évnél hosszabb ideje a szakmában dolgozók esetén a bértételek emelése 50%-os legyen.

Ezekkel a mértékekkel maradna meg az a bérkülönbség, amelyet felméréseink szerint a szektorban dolgozók áldozatos munkájuk ellentételezéseként elvárnának, és amely reményeink szerint lényegesen lelassítaná az eláramlást a területről, esetleg visszaáramlást is elindíthatna. Felméréseink szerint a dolgozók által elvárt bér a jelenleginek mintegy 1,5-szöröse. Ezzel ugyan még mindig csak az uniós átlagbér kb. felét érnék el a bérek, de a dolgozók elégedettsége szempontjából meghatározó lépést jelentene, és a szektorban dolgozók így már nem a közszféra legrosszabbul fizetett dolgozói közé tartoznának annak ellenére, hogy a munkájuk a közszférában a legmegterhelőbbnek tekinthető, hosszú

képzési időt, és igen sok lemondást igényel. Amellett, hogy az emberek elsődleges prioritása az egészségük megtartása, illetve amikor betegek a gyógyulás, az egészségi állapot fontos versenyképességi tényező is, hiszen igen nagy a munkaidő kiesés és gyakori a megváltozott munkaképesség bekövetkezése a későn felismert, hosszabb gyógyítást igénylő betegségek miatt, ami egyebek között a hiányzó szűrési, gyógyítási kapacitások terhére irándó.

A témához kapcsolódóan szeretném kérni Miniszterelnök Úr közbenjárását abban, hogy az Európai Unió szintjén is képviselje a magyar egészségügyben és szociális ágazatban dolgozók érdekeit. Úgy gondoljuk, hogy a szolidaritás kérdése nemcsak a menekültek ügyében vethető fel, hanem abban is, hogy a fejlett európai országok némelyike szinte megszüntette az egészségügyi szakemberek képzését, vagy nem fordít elegendő erőforrást a saját szükségleteinek megfelelő képzésre. Egyes kormányok arra alapoznak, hogy majd a szegényebb országok által kiképzett munkaerőt használják anélkül, hogy hozzájárultak volna a képzési költségeikhez és nem törődve azzal sem, hogy ez által súlyosbítják az egyébként is nagyfokú munkaerőhiányt a szóban forgó szakmákban. Eléggé nem szolidáris módon semmivel sem kompenzálják azokat az országokat, köztük pl. Magyarországot, ahol hazai erőforrásokból biztosítják az egészségügy drága és hosszú idejű képzését nemcsak magunknak, hanem több európai országnak is. Tudjuk, hogy a munkaerő szabadáramlása fontos elv, és nem is lenne helyes az egyéni mozgások drasztikus korlátozása, azonban az egészségügyi munkaerőt elcsábító országoktól ellentételezést lenne indokolt kérni legalább a képzési költség mértékéig.

Ez forrásul szolgálhatna a további képzésekhez, csökkentené a gátlástalan toborzási akciókat, és forrást nyújtana arra is, hogy felgyorsuljon a szektorban dolgozók jövedelmeinek felzárkóztatása.

Javasoljuk, hogy legyen uniós elv, hogy minden ország a szükségleteinek megfelelő szakembert képez, és közös rendszert dolgoz ki a harmadik országokba elvándorlókkal kapcsolatos ellentételezésre.

Javasoljuk az Európai Egészségügyi és Szociális Szakemberek Képzési Alapjának létrehozását, melyből ösztöndíjat kaphatnának az ágazatban a fiatal és az idősebb felnőtt tanulók, ezáltal is vonzóvá téve a szakemberképzést az egészségügyi és szociális ágazatban.

Mivel számos ország jár hasonló cipőben, azaz donorként látja el a fejlett Európát egészségügyi és szociális területen magasan képzett munkaerővel, ezért ezen a téren a nemzetközi összefogást is szükségesnek tartjuk, mind a visegrádi országokkal, mind a horvát, szlovén és a balkáni, valamint a baltikumi országokkal is, mert ezek mindegyike évek óta vesztesé az egészségügyi és szociális ágazatok munkaerő elszívásának. A Független Egészségügyi Szakszervezet, az érintett országok szakszervezetei körében összefogásra buzdít azért, hogy együtt lépjenek fel az agresszív ellentételezést nélkülöző munkaerő elszívás ellen, azzal szemben, hogy a szegényebb országok szakemberei méltó ellentételezés nélkül más országok betegeit gyógyítsák, miközben az itt maradottakra egyre nagyobb teher hárul.

Mivel az Európai Unióban a tagországok kormányai vannak döntési pozícióban, kormányzati támogatás nélkül, attól tartok, nem juthatunk messzire.

Kérem szíves és gyors intézkedését, hogy a magyar emberek életkilátásainak javításához a szükséges szakemberek hosszú és rövidtávon is biztosíthatóak legyenek, hogy a szektorban dolgozók érezzék, hogy fontos és megbecsült munkavállalók.

Budapest, 2017. november 4.

Tisztelettel:

Dr. Soós Adrianna
a Független Egészségügyi Szakszervezet elnöke